

[Indenrigsministeren.]

Princippet, der ligger til Grund for det. Ja, det afgørende Princip forekommer det mig, at det ærede Medlem dog skulde have Betingelse for at forstaa, da det er det samme Princip, som de tre Partier, deri indbefattet Venstrepartiet, gennemførte ved Statsgrundskyldsloven af 1922, Princippet om Fradrag af de 10 000 Kr., forinden Bygningsskylden beregnedes. Dette Princip, som gennemførtes da, har nødvendigvis maattet have et Korrektiv i Lovforslaget her, fordi det ikke er en Statsbeskatning, men en kommunal Beskatning, hvor man altsaa maa se paa Skattens Virkninger indenfor den enkelte Kommune, og dér har det ærede Medlem og vi været enige om, som vist alle her i Tinget, at en Reform af den kommunale Beskatning fremtidig ikke skulde medføre nogen egentlig Forskydning fra den ene Erhvervsgruppe til den anden. Naar man vil gennemføre Princippet af 1922, som det ærede Medlem har stemt for, i Kommunerne, maa man, hvis man ikke vil have nogen Forskydning fra den ene Erhvervsgruppe til den anden, tage Hensyn til det Forhold, at naar Bygningsskatten lettes, saa vil de Ejendomme, til hvis Bygninger der næsten ingen Jord svarer, ikke faa en tilsvarende Forøgelse af sin Skat ved, at Grundskyldspromillen, der anvendes paa Grundværdien, stiger, og det er netop dette Korrektiv, der er sat ind ved den Bestemmelse i § 3, som det ærede Medlem omtalte, der sætter en Grænse for dette Fradrag indenfor Hovedregelen om de 10 000 Kr.s Fradrag. Det er virkelig lykkedes at finde et Princip for disse Fradragbestemmelser, hvorved det er muligt, at der, uden at der sker Forskydning af nogen Rækkevidde, kan overføres 40 pCt. af den nuværende Bygningsskyld til Grundskyld.

Det ærede Medlem drog i Tvivl, at de 40 pCt. vilde holde. Det siger sig selv, at det vilde være et alt for stort Arbejde i Detailler at gennemgaa alle Landets Amter, at det vilde blive alt for dyrt, men visse Stikprøver, som har kunnet tages Landets Amter igennem, viser, at det gennemsnitlig i det store og hele nok skal holde. Der er Amter, hvor en mindre Del overføres, og andre, som de jydskede med faa større Ejendomme, hvor en større Del overføres. Gennemsnittet vil komme til at ligge omkring de 40 pCt. Derfor, fordi Forholdet ligger saadan, er den Bemærkning, det ærede Medlem fremkom med, ogsaa rigtig; han begyndte med at karakterisere dette Forslag med, at hermed var man

gaaet over til det Princip, at de nuværende Bygningsskatter skulde nedfældes. Nej, det er man netop ikke. Det, der sker, er, at man har fundet Udvej, hvorved man har kunnet nøjes med at nedfælde 60 pCt. af de nuværende Bygningsskatter og dog hindre en Forskydning indenfor Erhvervsgrupperne i de enkelte Kommuner.

Det ærede Medlem fremsatte dernæst den Bemærkning, at nogle Stikprøver, han havde taget, viste, at enkelte Ejendomme fik en Skatteforhøjelse paa nogle Kroner. Jeg er selvfølgelig ikke i Stand til paa nogen Maade at kontrollere disse Beregninger, men det er dog ganske sikkert, at denne Reform vil medføre, at nogle Ejendomme faar nogle Kroners Skatteforhøjelse og andre nogle Kroners Skattelettelse. Det er det samme, som skete i 1926, da den daværende Reform blev gennemført, og i 1922, da Statsgrundskyldsloven blev gennemført. Det, som vil være Følgen af denne Reform, vil selvfølgelig svare til det, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som Finansminister sagde i 1922, at en saadan Reform vil selvfølgelig virke til Gunst for de mindre Ejendomme med værdifulde Bygninger. Det ligger i Sagens Natur. Naar man vil give Begunstigelse for det samfundsnyttige Arbejde, vil Skatterne, hvor det samfundsnyttige Arbejde er størst, blive mindre. Men Hovedresultatet af denne Skattelovs Virkninger — det kan man se i Bemærkningerne —, Hovedregelen vil være den for samtlige Landejendomme her i Landet, at Ejendomsgrupperne under ca. 4—5 Tdr. Hartkorn vil faa en lille Skattelettelse, og at Ejendommene derover vil faa en lille Skatteforhøjelse.

Disse Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som Finansminister hævdede paa dette Omraade, og som det ærede Medlem Hr. Pinholt den Gang var Tilhænger af, ser det ærede Medlem nu ganske bort fra. Han glæmmer enhver Tanke om, hvad han skrev i Landbokommissionens Betænkning af 1920, hvordan en saadan Skatteforskydning vilde væsentlig hindre Spekulationen i Fremtidens Jordværdistigning, ser bort fra, at han da skrev, at Adgangen til Jord vilde blive lettere, end det ellers vilde blive Tilfældet.

Jeg kan næsten sige, at det ærede Medlems Vending i hele dette Spørgsmaal kulminerede, da det ærede Medlem med en vis Haanlighed talte om de arbejdsskabte Værdier. Hvad er dog det for en Tale, sagde det ærede Medlem, de arbejdsskabte Værdier? Han brugte omtrent de samme Udtryk som tidligere det konservative Folkeparti. Det